

ΣΟΥΦΛΙΟΥ. Ε.

ΚΟΥΒΑΤΖΗΣ, ΣΠΥΡΟΣ ΣΥΜ.

ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΕΣ

Ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940 ὑπερασπίζει τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἀμυνομένη κατ' ἀρχάς, ἐπιτιθεμένη ἀκολούθως κατ' ἀνάνδρου Μεγάλης Δυνάμεως, θελούσης ὑποúlως νὰ στερήσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς. Σύσσωμον τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος ἀγωνίζεται τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ἀποσπᾶσαν τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν ὅλου τοῦ κόσμου. Τέκνα αὐτοῦ προσέφερον τὴν ζωὴν των. Οἱ Θρακοὶ δὲν ὑστέρησαν. Κατωτέρω δημοσιεύσμεν μερικὰς βιογραφικὰς πληροφορίας ἀξιωματικῶν καὶ ἀπλιτῶν, ὅσας μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐκτύπώσεως τοῦ παρόντος τόμου καταρθώσαμεν νὰ περισυλλέξωμεν.

Τὰ «Θρακικὰ» παρακαλοῦν θερμῶς τοὺς συγγενεῖς τῶν φονευθέντων ἀξιωματικῶν καὶ ἀπλιτῶν ἐν τῷ πολέμῳ, ἡ συνεπείᾳ τραυματῶν θανόντων, ἐκ τῆς Δυτικῆς Θράκης ἢ προσφύγων ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς ἢ τῆς Βορείου Θράκης (ἄλλοτε Ἀν. Ρωμυλίας) ὅπως λάβουν τὴν καλωσύνην καὶ ἀποστείλουν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν «Θρακικῶν» σημείωσιν τοῦ ὀνόματος τῆς πατρίδος καὶ τὸν τόπον τοῦ θανάτου των, ὅπως καταχωρηθῶν εἰς τὸν προσεχῆ τόμον τῶν «Θρακικῶν». Τὴν παράκλησιν ταύτην ἀπευθύνει καὶ πρὸς τὰ διάφορα Θρακικὰ σωματεῖα καὶ τοὺς ἀξιοτίμους κυρίους Δημάρχους καὶ Προέδρους κοινοτήτων ἢ καὶ πάντα γνωρίζοντά τι περὶ αὐτῶν καὶ τοὺς εὐχαριστεῖ ἐκ τῶν προτέρων.

Σὰν σκοτωθῶς τὸν πόλεμο, σὰς τὸ ζητῶ γιὰ χάρι
κανεῖς μὴν κλαύσῃ καὶ κανεῖς μὴν πικραθῇ γιὰ μένα.
Στὴ μάχῃ ὁ Χάρος τὸ καλὸ διαλέγει παλληκάρι!
Τῷχω χαρά, κρυφὴ χαρά, μὲ στήθια ῥυτωμένα,
μὲ ῥυτισμένο μέτωπο, παιδὶ τοῦ Λεωνίδα!
γιὰ σέ, ἂν πέσω, σ' τὸν βωμὸ τῆς λευθεριᾶς, Πατρίδα!

Ἀπὸ τὰς «Κρητικὰς Ἐμπνεύσεις» τοῦ ΕΜΜ. ΣΤΡΑΤΟΥΔΑΚΗ

Ἐθνικὰ
ΑΒ2
7.25
1941
416-420

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

μιουργός της τέχνης του τήν ὁποίαν ἀπέκτησε διὰ μόνης τῆς ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς ἐν τῇ ἐργασίᾳ. Παρ' οὐδενός ἔλαβεν ἀμοιβήν, πλὴν τῆς ἠθικῆς, τῆς ὁποίας πάντες ἔχομεν ἀνάγκην. Διήλθε τὸν βίον του ἐργαζόμενος, θεωρῶν τὴν ἐργασίαν ὡς μόνην δόξαν καὶ τιμὴν. Ὁ βίος του, κατὰ τὸν ποιητὴν, ἦτο ἀτελείωτος ἀγών.

Ἀπέθανε τὴν 25 Ἰουλίου 1900 αἰφνιδίως ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ του εἰς ἡλικίαν 47 ἐτῶν ἐν πλήρει αὐτοῦ τῇ δράσει καὶ πνευματικῇ παραγωγικότητι.

Ἐν Ἀλεξανδρουπόλει 1901.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ Θ. ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ

Ἰατρός

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Τὸ χωρίον Ἀκ ἅλαν Ἀδριανουπόλεως.

Ἀπὸ τὴν Συλλογὴν Ἀχ. Σαμοθράκη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ, άνθυπολοχαγός

Μεταξύ των πρώτων προμάχων των δικαίων και της ελευθερίας της πατρίδος μας, οί όποιοι έπесαν επί του πεδίου της τιμής είναι και ό νεαρός άνθυπολοχαγός Νικόλαος Κ. Χατζόπουλος. Ό άείμνηστος Ν. Χατζόπουλος έφονεύθη πολεμών εις την Πίνδον κατά την

μάχην της 7ης Νοεμβρίου 1940 εις τό ύψωμα Γκραμβάλα άφ' ού άντέστη επί 48ωρον μετά των άνδρων του εναντίον δύο έχθρικών συνταγμάτων. Έγεννήθη έν Θεσσαλονίκη τη 20 Μαρτίου, κατήγετο δέ έκ Τυρολόης της 1920, Ανατολικής Θράκης. Αποφοιτήσας του Γ' Γυμνασίου Θεσσαλονίκης εισήχθη εις την Σχολήν των Ευελπίδων έξ ης άπεφοίτησεν άριστεύσας και έλαβεν τον βαθμόν του άνθυπολοχαγού. Η έκρηξις του Ελληνοϊταλικού πολέμου έδρεν αυτών προύραν της πατρίδος επί των ανδρών της Ηπείρου, όπου ειχε την τιμήν νά άποκρούση μεταξύ των πρώτων τον εισβολέα ύπακούων εις την φωνήν της άμυνομένης πατρίδος του. Έπεσεν ήρωικώς έν τη έκτελέ-

λέσει του ύψίστου τούτου καθήκοντος. Ό πατήρ του άειμνήστου τούτου ήρωος Κωνσταντίνος Ν. Χατζόπουλος έδέχθη μετ' έγκαρτερήσεως και ύπερηφανείας την άγγελίαν του συνταγματάρχου διοικητοϋ της 1321 μονάδος, γνωρίζοντος αύτῳ τον ήρωικόν θάνατον του υίου του.

ΣΠΥΡΟΣ ΣΥΜ. ΚΟΥΒΑΤΖΗΣ

Έκ Σουφλίου έγεννήθη την 18 Όκτωβρίου 1919. Ό πατήρ του σιδηρουργός-άμαξοποιός τό έπάγγελμα διεκρίνετο διά την άκραν εργατικότητα του. Ό Σπυρ. Κουβατζής έτελείωσε τό Γυμνάσιον Σουφλίου τό έτος 1937, άργότερον δέ την στρατιωτικήν του θητείαν διή-

νυσε κατ' ἀρχάς εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν τῆς Σύρου, ὁπόθεν μετὰ ἐννεάμηνον ὑπηρεσίαν ἐξήλθεν ἀνθυπασπιστῆς καὶ πρῶτος ἐπιτυχῶν ἐξελέγη εἰς τὴν ἀεροπορίαν. Ὑπηρετήσας εἰς διαφόρους βάσεις μετὰ ζήλου παρὰδειγματικοῦ ὡς ἑφένδρος ἀρχισμηνίας ὁ Σπυρ. Συμ. Κουβατζῆς, μετὰ τολμηροτάτας καὶ νικηφόρους ἀερομαχίας ἀνὰ τὴν νότιον Ἰταλίαν καὶ Ἀλβανίαν, ὡς προκύπτει ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ ἀτομικῶν πρὸς τοὺς γονεῖς του ἐπιστολῶν, ἔπεσεν τέλος ἐνδόξως τὸ τιμημένο παλληκάρι τῆς Θράκης πρὸ τῆς Κορυτσᾶς τὴν 15ην Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1940.

Ἀξίον ἐξάρσεως καὶ σημειώσεως, ὡς καὶ παράδειγμα διὰ τὰς αὐτὰς χρόνους μας Ἑλληνίδας, εἶναι, ὅτι ἡ μητέρα τοῦ ἥρωικοῦ Σπύρου, Γριὰδω, κατὰ τὸ ἐπισήμως τελεσθέν μνημόσυον του εἰς τὸ Σουφλίον εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐπιμνημοσύνου λόγου ἀνεφώνησε ἀπὸ ψυχῆς αὐθορμήτως τὰ ἀληθινά: «Κι' ἐγώ μ' δέχομαι τὴν καρδιά μ', τὸ χάρισα τὸ παιδάκι μ' στὴν Ἑλλάδα. Γρ. Ἀ. Μαρτίου ἐτιμήθη διὰ τοῦ Σταυροῦ Ἰπταμένου.

Κ. Γ. ΚΟΥΡΤΙΔΗΣ

Σπυρίδων Πεντεδέκα.—Ἐγεννήθη ἐν Ἀμφικλείᾳ (Φθιωτιδοφωκίδος) κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1907. Ἀποφοιτήσας τοῦ Γυμνασίου Ἀμφικλείας, εἰσῆλθη εἰς τὸ Μονοτάξιον Διδασκαλεῖον Ἀθηνῶν τῷ 1925 καὶ μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν του διωρίσθη διδάσκαλος τὸ 1926 εἰς τὴν Ξάνθην. Φοιτήσας ἐπὶ ἐξάμηνον εἰς τὴν Σχολὴν Ἐφέδρων, Ἀξιωματικῶν ἀπεφοίτησε μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐφέδρου Ἀνθυπολοχαγοῦ τῷ 1927. Τὴν 25ην Αὐγούστου 1940, ἐκλήθη καὶ παρέμεινεν εἰς τὸ 23ον Σύνταγμα Πεζικοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἔπεσεν εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης. Ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1939, ἐποχῆς ἀπολύσεως, ἐκ τοῦ στρατοῦ, διωρίσθη διδάσκαλος Ἀβδῆρων καὶ παρέμεινε μέχρι τῆς 25ης Αὐγούστου 1940. Τὸ 1930 ἐνυμφεύθη μετὰ τῆς Ἀρίστης Βέϊκου ἐξ Ἐπιβατῶν.

Ζαχαρ. Ἀθανασιάδης.—Ἐκ Κομοτινῆς ἔπεσεν τὴν 20 Δεκεμβρίου 1940 ἡρωϊκῶς μαχόμενος εἰς τὰ ὑψώματα τοῦ Πόγραδετς. «Φῶς» Θεσσαλονίκης 25 Φεβρουαρίου 1941.